

— редута „Араба-конак“; разстоянието между тѣзи два пункта бѣше около два километра. Между „Шандорникъ“ и Араба-конакъ турцитѣ бѣха построили цѣли редици отъ ниски окопи, приспособени за артилерийска отбрана.

На сѣщия гребенъ, успоредно съ турскитѣ позиции, нашитѣ пионери бѣха построили окопи за нашитѣ три батареи (втора, пета и четвърта); втората батарея се намираше на лѣвия ни флангъ срещу „Шандорникъ“ на разстояние 700 сажени. Въ центъра стоеше — въ окопи — петата батарея, а на дѣсния флангъ — нашата четвърта батарея. Цѣлата нея вечеръ, 19 ноемврий, ние прекарахме устройвайки се на нашитѣ нови позиции. Между нашитѣ и турскитѣ позиции лежеше дълбока долина, дето бѣше се окопала нашата пехота, заемаща аванпостоветѣ.

На 20 ноемврий — още при зори — се започна бойното артилерийско съзтезание. Това бѣше нашето бойно кръщение — батареята ни до тоя моментъ не бѣ участвувала въ боя. Какъвъ тържественъ моментъ бѣ, когато командирътъ на батареята даде команда да се открие огънь! Всички войници, като че подъ команда, снѣха фуражкитѣ си, прекръстиха се и следъ това се разнесе нашия първи артилерийски гърмежъ. Турцитѣ почнаха да отвърщатъ, безъ да ни нанасятъ голѣми вреди, поради умѣлото разположение на нашитѣ окопи. Но затова пъкъ пострада нашиятъ бивакъ и кухнитѣ, разположени по склона задъ нашитѣ позиции. Всички палатки бѣха почти унищожени и трѣбваше да ги построяваме наново на други мѣста.

Артилерийската престрелка продължаваше всѣкидневни до 23 ноемврий, а отъ 24 сѣщия бѣхме погълнати отъ такава гжста мъгла, че на две крачки не се виждаше нищо: и двата противника трѣбваше да прекратятъ борбата. Сетне падна дълбокъ снѣгъ и нашитѣ орждия трѣбваше буквално да се извличатъ отъ снѣга.

Когато времето се проясни, настѣпи голѣмъ мразъ; и като се изкачихме на нашитѣ позиции, зърнахме една удивително красива картина: надъ насъ бѣ ясно небе, а подъ насъ — гжститѣ облаци, подобно на нѣкакво море, което съвършено скриваше долината — тамъ дето бѣ нашата пехота. Така ние престояхме до 24 декем-